

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217202728
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217202728.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., AK, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XXX, XXX XX C. B., o zaplatenie 1.931,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 5Csp/48/2017-83 zo dňa 12. septembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok súd po citácii § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, § 39, § 45, § 49a, § 524, § 526 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), vecne odôvodnil tým, že ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

2. Žalobca podal žalobu dňa 16.02.2017. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na žalobcu spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015. V zmysle čl.7 bod.7.6, ods.7.6.1, písm. a/ a b/ všeobecných obchodných podmienok platných u postupcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka, bola oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, v prípade od nej odstúpiť. Výzva postupcu adresovaná žalovanej bola doručovaná obyčajnou zásielkou, čím žalobca nepreukázal splnenie povinností ako súd na to poukázal v odseku 17 odôvodnenia. Pokiaľ nebola zákonným spôsobom vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, respektíve pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol

výpoveďou zmluvy o úvere, alebo odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver bol splatný.

3. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483 /2001 Z. z. o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedala nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo § 92 ods. 7) doslova uvádza: „a po odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlh, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou zo dňa 23.10.2015 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu na žalobcu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z. z., keď ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákona. Vzhľadom na to, v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní súd žalobu zamietol. Tu súd poukázal na obdobné rozhodnutie Krajského súdu Bratislava vo veci 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, ako aj v obdobných veciach Krajského súdu Trnava 9Co/223/2016-72, 24Co/68/2016-151, 26Co/36/2016-144, kde vystupoval postupca Slovenská sporiteľňa.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku, kde súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd neuložil žalobcovi povinnosť zaplatiť úspešnej žalovanej trovy konania, nakoľko z obsahu spisu, ani z iných podkladov nezistil žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

6. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016.

7. Poukázal aj na Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017. Žalobca však zároveň poukazuje na skutočnosť, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu podaním zo dňa 30.09.2015, na základe ktorého došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu ku dňu 29.09.2015. Žalobca zastáva názor, že predmetné

podanie spĺňa nálezitosti výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z predmetnej výzvy je zrejmé, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vzniknutej titulom zmluvy o splátkovom úvere, a to v lehote 15 dní. Zároveň je z platobnej histórie zrejmé, že žalovaný neuhradil splatné splátky riadne a včas a ku dňu postúpenia pohľadávky bol viac ako 90 dní nepretržite v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Súd sa predmetným podaním nijako nezaoberal.

8. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Žalobca podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016 a uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016. Žalobca však zároveň poukazuje na skutočnosť, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazuje odoslanie tejto písomnosti žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

9. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/2001, Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.11.2016, sp. zn. 9Co/704/2015. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné nálezitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Predmetom nároku žalobcu je zaplatenie istiny vo výške 1.931,58 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.622,10 eur od 24.10.2015 do zaplatenia, pričom žalobca svoj nárok odvodzuje zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0192427905 zo dňa 18.4.2007, pôvodne uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovanou. V zmysle úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver s úverovým rámcem vo výške 110.000 Sk, s konečnou splatnosťou 10.4.2017.

12. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne zamietol žalobu žalobcu z dôvodu, že žalobca nebol vo veci aktívne legitímovaný pre neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca namietal okrem iného, že ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok.

13. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj keď uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Preto, že ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd je oprávnený a povinný preskúmať právne úkony (zmluvy a ich súčasť) z hľadiska ich platnosti (resp. skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvách a nároky žalobcov) ex offa. Súd je povinný ex offa skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a či je žalobca aktívne legitímovaný na podanie žaloby.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že listom zo dňa 30.09.2015 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 29.9.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy s tým, že pohľadávku vo výške 1.913,14 eur má uhradiť do 15 dní. Listom zo dňa 30.10.2015 Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1237/2015/CE uzatvorenej dňa 23.10.2015. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo

dňa 23.10.2015 vyplýva, že medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko, s.r.o., došlo podľa § 524 a nasl. OZ k postúpeniu pohľadávok špecifikovaných v prílohe č. 1 k zmluve.

15. V súvislosti s riešením uvedenej spornej otázky odvolací súd poukazuje na nedávne rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 z 24.4.2018. Podľa uvedeného rozsudku v zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo motivovať banku k tomu, by podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou, táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa prialo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Dovolací súd v rozsudku uzavrel, že kardinálnym problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ. Teda či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 82 ods. 8 veta prvá ZoB musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Rozhodujúcim je fakt, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi podmienkami je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu, nakoľko ZoB je špeciálnym predpisom vo vzťahu k OZ. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Dovolací súd preto v rozsudku konštatoval, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt išlo by o postúpenie v rozpore so zákonom (ZoB), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené, resp. zakázané a ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. NS SR pokračuje v ďalšej argumentácii záveru o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou na tretí subjekt v rovnakom prípade, ako je prejednaný.

16. V danej veci v súlade s uvedeným právnym názorom súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu. Zo strany predchodcu žalobcu síce prišlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, ale nepreukázal, že žalovaná bola v omeškaní s platením dlhu po dobu najmenej 90 dní a umožnila jej tak zaplatiť dlh predovšetkým banke, ešte pred postúpením pohľadávky. Žalobca mylne argumentoval, že § 92 ods. 8 ZoB súd vykladá nesprávne, pretože uvedené ustanovenie nemá žiaden súvis s postupovaním pohľadávok bankou na tretie subjekty, ale len upravuje podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva.

17. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní bol správny a ostatné argumenty žalobcu vo vzťahu k jeho nároku sú už potom po právnej stránke irelevantné, pretože nie sú spôsobilé zmeniť fakt o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

19. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej ich odvolací súd nepriznal.

20. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).